

tidligere de for Danmark givne Anordninger, som fandtes anvendelige paa Færøerne, ifølge allerhøieste Rescript af 6te Juni 1821 udvidede dertil enten ved et Rescript, nemlig naar der fandtes Anledning til i de for Danmark givne Love at foretage visse Forandringer, eller ved en Skrivelse fra vedkommende Collegium. For saavidt en saadan Udvidelse fandt Sted, hørte man de vedkommende Autoriteter paa Færøerne om, hvorvidt de paagældende Anordninger fandtes anvendelige paa Derne, eller ikke; saaledes er der ogsaa indhentet Betænkning angaaende de Anordninger, som dette Lovforslag omfatter, nemlig Anordningerne der ere udkomne i 1839 og de følgende Aar indtil 1846 inclusive. De vedkommende Embedsmænd paa Færøerne have været enige i, at de Anordninger, som ere optagne i dette Lovforslag, findes passende at kunne anvendes paa Derne, og derfor foreslaaes, at de nu skulle udvides dertil. Men Udvidelsen kan nu ikke passende skee paa den Maade som tidligere. Man har troet, at dette burde skee ved et Lovforslag, som blev behandlet paa sædvanlig Maade. Lovforslaget indeholder iøvrigt kun en Opregning af de Love, som findes anvendelige, og det vil sees af Udkastet og Motiverne, at det er kun med Hensyn til 3 Anordninger, at der er fundet Anledning til at foreslaae nogle mindre væsentlige Forandringer, og med Hensyn til en Ane er der blot et Par Paragrapher, der ikke findes at kunne passe paa Derne. Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, at blandt de Anordninger, hvis Udvidelse til Færøerne ikke er foreslaaet, er der een, om hvis Udvidelse der dog kunde være Spørgsmaal. Det er nemlig Forordningen af 26de Marts 1845 om Søn- og Helligdagens Helligholdelse. Der har været Tvivl blandt Vedkommende, om denne Anordning burde udvides til Færøerne eller ikke. Det er almindeligt blevet antaget, at den ikke ganske passede, men at den, hvis den skulde udvides til Derne, burde undergaae ikke ubetydelige Forandringer, da der nemlig i Forordningen omtales flere Forhold, som aldeles ikke finde Sted paa Færøerne og der derimod ikke er Tale om enkelte andre Forhold, som finde Sted paa Færøerne, og som formeentligen burde komme i Betragtning.

Men man har ogsaa troet, at det ikke behøvede at udvides, da man paa Færøerne ikke har Trang til denne Anordning, fordi i det Hele taget Religiositeten er stor paa Derne, og der ikke findes saadan Forstyrrelse af Helligdagen Sted, som man ved Anordningen af 1845 har meent at burde forebygge heri Landet. Det er Marsagen, hvorfor den ikke er taget med i Lovudkastet; men jeg vilde dog blot henlede Opmærksomheden paa denne Anordning. Iøvrigt er der endeel andre af de Anordninger, som ere udgivne i den nævnte Periode, som findes at kunne anvendes og benyttes paa, og altsaa ogsaa at burde udvides til Derne, men de ere ikke optagne i Lovforslaget, fordi de angaae administrative Forhold, som høre under Regeringen, idet man har antaget, at disse Love kunde udvides til Færøerne, ligesom tidligere er skeet ved en Regeringskrivelse, uden at der behøvedes nogen Lov derom.

Formanden: Lovudkastet er omdeelt paa de Herrers Bladser; det vil i et senere Møde være at afgjøre, hvorledes det skal fremmes. Den høitærede Justitsminister har fremdeles Ordet, for at forelægge Udkast til Lov angaaende visse for Sundheden skadelige Næringsveie.

Justitsministeren: Jeg har dernæst den Ære at forelægge et andet Lovforslag, nemlig Udkast til Lov angaaende visse for Sundheden skadelige Næringsveie, hvilket Forslag fornemmelig angaaer Kjøbenhavn. Sagen har for Kjøbenhavns Vedkommende længe været under Overveielse, idet man har følt Usikkerheden af, at de for Sundheden skadelige Næringsveie kunde fjernes fra Byen, eller ialtsald kunde gives saadanne Indskrænkninger, som medførte, at den Skade, som ellers kunde opstaae af samme for Sundheden, saldt bort eller formindskedes. Efterat Stadens Besbyggelse i de senere Aar er tiltaget i en overordentlig Grad, er Sagen paany kommen under Forhandling, og man har mere og mere erkjendt Usikkerheden eller Nødvendigheden af, at der foretoges gjennemgribende Skridt til Forhindring af de skadelige Følger, som visse Næringsveie have for Sundheden, naar de udøves i en stor, saa tæt bebygget og saa